

בורים, כבר החלה המלחמה — למען השלום.

קבוצות פרחים וסתם עוברי אורח, ש" נכנסו למעגלי ויכוח עם הממתנים לנא" מו של מוכיר המפלגה הקומוניסטית שמר אל מיקוניס, מצאו מן הסתם כי מוטב ש" מתנגדי המלחמה הנוגעת יכירו את סיבה מקרוב. "כדי שתהיה להם סיבה ממשית ל" התנגד לה", כדבריו של אחד מהם, הכניסו לויכוח גם אנרופים.

מיקוניס, לבוש מעיל וכובע שחורים, ני" גש לנצח על מקהלת נאמניו, בתוכם ערבים יפואים שלא הבינו מלה מדבריו, בקריאות מלוות מחיאות-כפיים: "הלאה מלחמה! רחי השלום!" קמה מיד מקהלה נגדית ש" השתיקה את יריבתה בקריאות: "גשק מ" גן!"

הצועקים ניסו להתפרץ לעבר הנואם ש" עמד על המדרגות מוקף שרשרת שומרי ראשו, בהנהגתו של חובל שני נמרוד אשל, המנהיג חסון-השרירים של מרד הימאים.

דבריו של מיקוניס, שזעק בכל כוחו ל" תוך המיקרופון, כמעט ולא נשמעו ברעש משרוקיות וצעקות: "בוגד! נאצר. מופ" תי!"

כסף, סיגריות ונעליים. לפני הנואם צצו עשרות סיסמות נגד המלחמה המונעת. תוך דקות ספורות נקרעו הפלקטים, המוטות הפכו לכלי נשק בידי שני המחנות. מיקוניס ניסה עוד לקרוא: "לא להיכנס למהומות!" נענה במטר של סיגריות בוערות, מטבעות כסף וקופסות פת, שהשליך בו הקהל. מישי

הצרך בית-הסוהר תלמידינו

"שילך לנגב וישלם מסים!"

נשאה ישראל בסוף הרשימה עם מקרה בריחה יחיד* בשנה.

הגבול

ששה יצאו לדרך

רובחי כמאל, קריין קול ומשך שהתחנך באוניברסיטה העברית, הציג אותם בגאווה: ששה אזרחים ישראלים שביקשו מקלט ב" סוריה.

מי הם ששה אלה?

שלמה בן-יהודה, בחור צעיר ותוסס, נעלם באורח מיסתורי בספטמבר 1954, על גדות הירדן בתל אל-קאדי. בתוקף תפקידו כמפקח אנטי-מילרי בגליל, יצא בן-יהודה לסמן את נקודות הריסוס על גדות הירדן. נהגו, שבא לעת ערב להובילו מעבודתו, לא מצא איש במקום. עקבות אדם הובילו אל מעבר לגבול.

זכרונות וחובות. מאחוריו השאיר בן-יהודה אשה, שני ילדים פעוטים, וצורך זכרונות יפים ממעשיו בקרבות שחרור הגליל. לפני שנתיים, כאשר חדרו מסתננים מזוינים אל תוך מושבת ראשפינה, יצא נגדם בן-יהודה, דה, הניסם באש תת-מקלע שמיסר כשזרועו שותתת דם.

אולם לא כל מה שהמפקח האנטי-מילרי השאיר אחריו היה חיובי. בחודשים האחרונים נים לפני היעלמו הסתבך בחובות של כמה אלפי ל"י, נתפס בזיוף מיסמכים רשמיים. משרד הבריאות, שבו עבד, עמד לתבעו ל" דין באשמת מעילות בסכומים ניכרים.

שלמה בן-יהודה פעל במהירות, העביר את אשתו ואת שני ילדיו לקיבוץ אילת-ה" שחר. כעבור שבועיים, חצה את הגבול.

שלמה ירחה, תושב טבריה, עבר ל" סוריה בנובמבר אשתקד. חבריו בטבריה אמר רו עליו שהוא "שואייה טרטוע" — מעט לא נורמלי. גם רופאי לשכת הגיוס אישרו הנחה זו, העניקו לו תעודה כבלתי-יכשר לשרות.

סבין על המיתון. גם לחיים האזרחיים היה יפרח בלתי-יכשר במקצת. תיקו הגדוש במסגרת טבריה כולל, בין השאר, פסקדין במאסר לשנה אחת, בעוון שוטטות במסיבות חשודות.

בצאתו מבית המשפט, ביקש שלמה יפרח משומרוי רשות לבקר בבית-השימוש. השר טרים חיכו לשואו; הוא פרץ את החלון הד אחורי, רץ אל חוף הכינרת. שם גנב סירה, חתר במרץ לקראת החופש שחילה לו על הד גבול הסורי. הוא הושלך מיד לכלא אלמאזה.

יצחק עזיזה בא ממרוקו. משך חמש שנים חיפש את מקומו בישראל ולא מצאו לבסוף הגיע לאולפן חקלאות בקיבוץ אפי" קים, בעמק הירדן.

גם שם לא נודע עזיזה למצוא את מקומו. הוא הסתובב בין חבריו לשיעורים, כשעל מותניו תלוי פגיון חד. בכל פעם שנידמה לו כי נפצע כבודו, שף את הפגיון. הנהלת הארץ לפן דנה בשאלה אם לסלק את התלמיד הבל-תייגלי. עזיזה חסך מרם את ההחלטה הבל-תייגעימה: הוא עבר את הירמוק, מצא את מקומו בטוריה.

שחור-לבן. שלושת הבורחים הנוחרים לא השאירו עקבות רבים אחיהם. תופת שהותם בארץ היתה קצרה, קליטתם קשה מאד.

שמעון מזרחי ושמעון חזירי, ילידי מרוקו, נשלחו על-ידי הסוכנות לגליל. מכי

של מסתנו ערבי, שברח מבית-הסוהר וחצה נכראה את הגבול.

מוכה מיקוניס

מוכר הפרחים לא היה קומוניסט

שנה דרך חמשת בתי-הסוהר במדינה. היו עדים לממשות דבריו.

אמנם המיכנים עדיין אינם מותאמים לדרי" שות האו"ם, החובע תא נפרד לכל א" סיר, והתנאים רחוקים מלהיות אידיאליים. באילמות האיכסון הגדולים ישנים האסירים במיטות דו-קומתיות המעודדות יחסים שלא כדרך הטבע. אסירים חוליגנפש מחוזקים בבתי-סוהר במקום בבתי-חולים. הסוהרים עצמם אינם כולם ברמה הדרושה.

על כן, משתדלים להוציא את האסירים למרחב ולהעסיקם בבתי-המלאכה ובשדות ב" סביבות בתי-הסוהר, "לחנכם שילכו לנגב ו" ישלמו מיסים", כדברי חרמון.

כיצד נעשיתי רוצח. לבתי-המלא" כה בהם מתקנים האסירים את נעלי השוטרים שרדפו אתריהם, תופרים את בגדי השומרים עליהם ומכינים כריכות לספרי המשפט לפי הם הם מרצים את עונם. מגיעים הם לאחר בילוי חודש ימים במוסד המיון המיוחד הד קובע את אופי הספול בהם.

האסיר רוברט הרטון שנדון למאסר חמש עשרה שנה בעוון רצח אהובתו בת ה'61, סיים חיבור ספר בצרפתית: כיצד נעשיתי רוצח, עוסק בציוור ובבניית מיבנים מגרעיני זיתים, בנייהם, מגדל אייפל בגובה שני מטרי, עשוי מ'24 אלף גרעיני זיתים.

עד כה לא היתה רצח נציבות בתי-הסוהר כל טיבה להצטרע על שיטות הכליאה החדישות. בשטף ההתמרדויות ובריחות האסירים ש" פקד את בתי-הסוהר ברחבי-העולם לאחרונה,

הו אף חלק נעל והטילה לעברו.

עד מהרה החלו מתעופפים חצאי לבנים לעבר הנואם, פצעו כמה מהעומדים לידו. מיקוניס הנפיק להחליט: "הפאשיזם לא קום!" נמלט אל תוך אולם מוגנבי. שר שרת המגינים התפרוה, הפרחים החלו ל" זהות קומוניסטים בודדים, להקיפם ולהכר" תם.

לשוא צעק גבר בגיל העמידה: "אני י" קומוניסט ו" מכת מוטעע על קרחתו שיכ" נעה אותו לשתוק. להימלט לעבר חנות הפרחים אופרה שבקרבת מקום.

בעל החנות, שיצא להרחיק את הצובאים על חנותו, נחשד אף הוא בקומוניזם, ספג כמה חבטות על ראשו. רק אז החליטה המש" טרה להוכיח את קיומה. ארבעה פרשים הר" חיפו את הקלה מחנות-הפרחים. פילסו דרך למוכה שהוסף להתצל: "איננו קומוניסט!"

אוד ממארגני האסיפה ושאל מדוע לא נרתעו מקיומה על אף הלחץ המר של אסיר שות דומות. השיב האיש: "מה לא עושים למען השלום?"

בתי סוהר

תעשייה מאחורי הסורג

"אין דבר, אסיר, עוד ננקום בכל אלה ש" צושים לנו צרות!" חתטה יד אלמונית לפני שנים, על קיר צינוק בבתי-סוהר תל-מונה. תרובת טרקה יותר, חרוטה אף היא בידי נסיר נשצאת במזנון הסוהרים בבתי-סוהר

ריהם במערכת דויד ליד חיפה סיפרו כי ה" שנים נתמלאו חסכין רדיפה, רטנו בכל מ" קום ש"דופקים את השחורים!"

דיפלומטים

מסך העשן

רמ"ח מתחיהו סלע, מפקד מחוז הצפון של משרתת ישראל, עמד בפני מצב בלתי-נעים: היה עליו להסביר לעתונאים מדוע איננו יכול לנקוב בשם הנציגות הורה העיר מדת מאחורי הברחת-ענק שנתגלתה לפני חר" דש בנמל חיפה. ההברחה: ששה ארגוני בי" דים וחלקי רדיו בשווי 136 אלף ל"י, שהר" באו באוניה פיליפו גרימאני.

טען סלע: "הדיפלומטים של אותה נצי" גות אינם מעורבים בפרשת ההברחה. האח" ראים הם חברות מכריחים מאורגנת ומסר" עפת. אם נגלה את כל הקלפים, יחמקו מאחננו, ולא נוכל לאסוף הוכחות נגדם." הוא חזר ו" הדגיש כי גילוי שם הנציגות, שעל שמה הגי" עו ארגונים, יסבך את המדינה בסיכסוך דיפ" לומטי.

הכורה שנתפס. מסך העשן שהסתיר את הפרשה לא הופשל לגמרי השבוע, כשעל פסל הנאשמים ינב נתן מיזליש (40). ה" נאשם לשעבר מתגב מח"ל, ואח"כ — בודק יבוא המיליונים של משלחת הפעולות האמ" ריקאות ישראל, סיפר כיצד בוצעה ההב" רחה חתת חסות דיפלומטית.

ללא ידיעת אנשי אותה נציגות דיפלומטית, טען מיזליש, מילא את הספסים המאפשרים לו לשחרר כל מיטען דיפלומטי ללא התער" בות אנשי המכס. אך הפעם, לא שיחק להם מולם של המבריחים.

השופט המחוזי בנימין זאב זוהר הקשיב לתחינתו של הנואשם כי התפתה רק בגלל מצוקה כספית ומחלת בנו. הוא הבין כי מי" זליש לא היה אלא בורג קסן במכונת הברחה אדירה, קנס אותו כאלף ל"י ושנת מאסר על הנאי. על עבירו מסוג זה מאפשר החוק ל" הטיל קנס של 252 אלף ל"י.

מעטה המיסתורין של הברחת הענק, ש" סוכלה רק במקרה, נשאר סמיך, רווי שתיקה דיפלומטית.

חיפה

גרעונצ'יק

ינוש פל, צעיר בלונדי, לא עורר שימת לב מיוחדת שעה שהגיע ארצה יחד עם מאות צעירים אחרים מאירופה. אולם ינוש נבדל מ" הם. שלא כמו רובם היה הוא שאפתן ובעל מרפקים.

עלייתו של ינוש בהיררכיה המפא"יית הי" תה מסחררת אפילו באמת-המידה של מפא"י. תחילה הועסק העולה החדש כפקיד-מגונן קסן. אולם ינוש לא נועד להיות לבלר כל ימי חייו. כשרונו הטבעי להחניף ולרמוס ב" זמן ובמקומות המתאימים, ומרפקיו, פילסו לו דרך למזכיר מועצת-פועלי-חיפה, יוסף אלמוגי, שאת אימונו האישי הצליח לרכוש.

מועצת יצו התפקיד. כדי לפתוח דף חדש בתולדות חייו, היסב ינוש פל את שמו לשם פיוטי יותר: דב פלג. מאז הלך הכל ב" קלות של פלג מפכה. כשהתפתה מקום ראש האיגודים המקצועיים במפא"י במחוז הצפון, היה ברור כי פלג הוא המועמד הטבעי ה" תפקיד נמסר לו.

שירותיו של דב למפלגתו לא היו דוביים.

הארץ

בדקות אלה הצליחה ההגנה החיפנית, בראשותה של מרטין וחנוני לבלום את כל נסיונותיהם של מרטין וחנוני (חד" שות הספורט).

מרדכי דן, תל-אביב

שרות עצמי

המאבק נגד הדתות אינו יכול להיות מובל לזת הקתולית בלבד, אלא חייב להקיף גם את יתר הדתות, כולל הדת היהודית. קובע הירקון ההוגרי "סר" פאגאניסטא" (מעריב)

דליה אור, ח"כ

הדנובה הישראלית תצא מנד" רוב כעס.

ארגמן בע"מ, לצביעת מפעלים (מו" דעה ב"במחנה")

בצבעים סמויים מספר הנישומים י